

Трохи переводимо погляд – і бачимо інші сюжети. Ось дивна, магічна, осяяна сонячним світлом Хортиця; ось наше запорізьке небо, через яке віялом розходяться промені Сонця, що заходить, тіні від хмар, і самі хмари, що рисочками заповнюють небо і, здається, що бачиш у цій картині обличчя самого неба. А ось небо над Енергодаром, спокійне вечірнє небо, а ось хмари над степом і міст-веселка над ними.

Яскраво представлений на виставці портретний жанр: дівчина у чорній сукні, на тлі снігів, трохи схожа на “Жінку, що стоїть на тлі пейзажу” Леонардо да Вінчі; дівчина-дніпровська русалка у віночку; нічне місто, арка та двоє закоханих удалині, у світлі ліхтаря; ось дівчина у білому, що спирається на якийсь кам’яний мур та дивиться вдалину. Підпис: «Дівчина-мрія». Ось воно що! Мрія!

Дивина виставки — двохколірний “кіт-філософ” та “собака-лизак”, що облизує ніс і навіть примружується від задоволення.

Що ж причаровує нас у цих кадрах? Ще раз повернемося до Дніпра. Ріка у давніх культурах символізує плинність часу. «В одну й ту саму ріку котичі не ввійдеш», – сказав Геракліт. А на цих фото Дніпро не тече, він зупинився і перетворився на дзеркало. Що ж віддзеркалює це люстро? А віддзеркалює воно небеса. Символ вічності...

І хоча студент, який фотографував свого кота, навряд чи згадував вченого кота з віршів Пушкіна, або булгаківського Бегемота, або гофманівського Мурра, бачимо ми на фото не якогось пересічного котика, а саме цього ідеального кота, який обрав на мить втілення кота-фотомодель... І чи не саме для цього створюється мистецтво? Причому фотомитець опиняється в особливо складному становищі; якщо скульптор, гравер чи живописець може змінювати зображення на свій розсуд або навіть цілком вигадати його, то фотограф мусить очікувати на мить, коли крізь життєву рутину зблисне Ідея, і клацнути саме тоді, коли вона розкрилася у своїй повноті. «Неможливо», – скажете ви? Але ось, зліва від стенду фото авторів виставки. Звичайні студенти, з якими ви зустрічаєтесь у коридорі на перервах... Неможливо?

Андрій Комар, СП-15-1

Фото як вид мистецтва в сучасному суспільстві стало символом цивілізації і є доступним для кожного хто цінує прекрасне.

Світлина, представлені на виставці, витончені і розкривають стан душі авторів. Зображені береги Дніпра, містична русалка, зачаровані обличчя, які вражають своєю красою та ніжністю. Найбільш мене вразили фото «Зачарована» та «Русалка». На знімку «Зачарована» ми бачимо обличчя молодої дівчини, яка поринула у світ фантазій. Дивлячись на це фото, здається ніби час зупинився і існує тільки зображена особистість. Дуже виразними є очі героїні, на які так і хочеться дивитися вічно. Фото «Русалка» вражає

своєю містичністю і змушує вірити, що перед нами справжня русалка з легенд і міфів.

Розвиток цього мистецтва залежить від багатьох факторів: оновлення сучасних технологій, особистих здібностей, і тому є не таким простим, як багато хто думає. Це дуже кропітка праця, яка потребує вміння, хисту, витонченості, таланту, адже мить швидкоплинна і неповторна. Можна сказати, що всім фотомитцям вдалось поєднати в своїх роботах стан душі і навколишній світ у нових фарбах.

Тамара Гладішева, ГЕ-15-1

Благодарю, за то, что есть люди, которые организовали эту фотовыставку. В первую очередь это важно, т.к. мы начинаем обращать внимание на то, что происходит вокруг, на мечты,

которые обязательно сбудутся: нужно мечтать и верить.

Общение с «живой» фотографией – совершенно иной уровень восприятия, это как читать с экрана и держать в руках настоящую книгу – разница ощутимая. Мы попа-даем в царство красоты, добра, истины. Приятно видеть, когда человек отдается своей работе с любовью и вниманием, результатом становятся талантливые работы, которые раскрывают перед нами всю красоту бессмертной человеческой души.

В более широком смысле, фотография – это искусство получения фото-снимков, где основной творческий процесс заключается в поиске и выборе композиции, освещения и момента (или моментов) фотоснимка. Такой выбор определяется умением и навыком фотографа, а также его личными предпочтениями и вкусом, что присуще любому виду искусства. Каждая фотография имеет свой прототип реальности, нечто такое, что невозможно передать словами. Такие мероприятия мы подчеркиваем важность запечатления образов, что раскрывают полноту мира и природы.

Хотелось бы закончить словами прекрасного, талантливого фотографа Анри Картье-Брессона: «Фотографировать может только тот, кто сумеет выстроить на одной оси глаз, голову и сердце». Хочу пожелать всем, кто вносит красоту и тепло в наши серые будни, вдохновения и творческих успехов! Творите и любите то, что делаете!

Валерия Панфилова, МЕТ-13-2д

На виставці представлені доволі оригінальні та безпрецедентні роботи студентів академії, причому різних факультетів. Найбільш талановиті юнаки і дівчата гідно продемонстрували свої фото, тим самим розвіявши стереотипи про те, що люди поділяються на “технарів” та “гуманітаріїв”. Вони показали, що студентам технічних напрямів під-готовки теж притаманні творчі здібності, талант і що математичний склад розуму тільки сприяє всебічній творчості. Студенти доклали чимало зусиль аби зробити звичайні будні навчального процесу більш яскравими.

Виставка з такою тематикою та подібним спрямуванням була влаштована вперше і, сподіваюся, закарбується у пам’яті кожного, хто замислюється над життєвими цінностями. Нехай ця подія буде стартом для низки заходів, які покажуть, що ЗДІА може дивувати різносторонністю і різнобарвністю творчих задумів.

Максим Шавруков, АТП-15-1

ВРЯТУВАТИ ПАМ'ЯТЬ

До дня пам'яті жертв голодоморів та політичних репресій в Україні

«ТОДІ МІГ ВРЯТУВАТИ ХЛІБ – СЬОГОДНІ МОЖЕМО ВРЯТУВАТИ ПАМ'ЯТЬ»

У листопаді студенти, викладачі та співробітники ЗДІА взяли участь у мітингу скорботи та поминальній панахиді біля пам'ятника жертвам Голодомору та політичних репресій, а також вшанували пам'ять полеглих загальнонаціональною хвилиною мовчання...

Голодомор 1932-1933 років викликав масову загибель сільського населення України і півдня Росії, переважну більшість якого становили українці. На думку сталінського режиму, українське селянство становило серйозну загрозу Радянській владі на цих територіях.

Під час Голодомору, за офіційними даними, загинуло близько 9 мільйонів, а за неофіційними - до 13 мільйонів жителів усієї країни. Крім Голодомору 1932-1933 років в історії України були зафіксовані голодомори 1921-1923 років та 1946-1947 років. Це мільйони загиблих українців, десятки мільйонів ненароджених, понівечені людські долі.

І мене в сім'ї великій, в сім'ї вольній, новій, не забудьте пом'янути незлим тихим словом...

Щорічно ЗДІА бере активну участь у Міжнародному мовно-літературному конкурсі учнівської та студентської молоді ім. Тараса Шевченка.

Конкурс проводиться серед студентів ВНЗ I-IV рівнів акредитації усіх форм власності у три етапи (листопад — березень).

Проведення конкурсу має сприяти вихованню у його учасників почуття гордості за свій народ, любові до рідного краю, готовності творити добрі справи задля рідної Батьківщини.

У ЗДІА I-й етап VI-го Міжнародного мовно-літературного конкурсу імені Т.Г. Шевченка відбувся 17 листопада. У ньому взяли участь студенти перших – четвертих курсів усіх факультетів.

Протягом чотирьох годин учасники працювали над виконанням завдань різної складності. Більшість студентів успішно справились із завданнями, хоча написання твору-роздуму викликало у студентів певні труднощі.

Конкурсна комісія у складі завідувача кафедри, д.с.к. Мангуло Н.Б., ст. викладача Щербини С.О., асистента Геладзе С.В. визначила переможців конкурсу. Ними стали студенти ФАСУВ Марченко Анастасія та Комар Андрій (гр. СП-15-1д).

Вітаємо переможців та бажаємо успіхів у подальшому вдосконаленні знань з української мови та літератури!

Кафедра українознавства

О, перший біль тих не дитячих вражень, Який він слід на серці залиша! Як невимовне віршами не скажеш, чи не німою зробиться душа?!

*Ліна Костенко.
«Поезії крізь роки і печалі»*

Голодомор завжди буде глибокою раною в душі українського народу. Про цю трагедію ми маємо пам'ятати, щоб такого більше не сталося. Світ визнає Голодомор 1932-1933 років геноцидом українського народу, 32 країни разом з нами віддають шану загиблим українцям.

Пам'ять про них потрібна живим.

Організаційно-виховний відділ

КРАЩІ ВОЛОНТЕРИ – НАШІ!

5 грудня прогресивне людство відзначило 29-ту річницю Всесвітнього Дня волонтера. У Запоріжжі цій події були присвячені урочистості, збори, концерти...

9 грудня на урочистому засіданні в Запорізькій міській раді ветеранів учаснику II Світової війни, ветерану ЗДІА, «Кращому волонтерові-2014» у номінації «Діти, молодь – пенсіонеру» **Галині Іванівні Зінченко** вручено Почесну грамоту Міської організації ветеранів України з нагоди Міжнародного дня волонтера за активну багаторічну і плідну роботу у ветеранському русі Запоріжжя.

Галина Іванівна в черговий раз стала одним з кращих волонтерів міста. **Вітаємо Вас, Галино Іванівно!**

